

"Der-akab zeval ile acılanan mülâkatlar, keder ve meraka değmez. İştıyaka hiç lâıyk değildir... Bütün mecâzî âşıkların divanları, yâni aşknameleri olan manzum kitablari, Őu tasavvur-u zevalden gelen elemden birer feryaddır..." İzahı?

Kavuşmaları ayrılıkların takip ettiği bu dünya hayatında ne ayrılıklar meraka değer, ne de kavuşmalar iştıyaka layıktır. Çünkü, kavuşulan bir lezzetin elden çıkması elem getirdiği gibi, henüz elde iken bile bir gün kaybolacağının düşünülmesi, tasavvur edilmesi de insana elem vermektedir. Nitekim, mahbuplarından ayrılığın elemi ni Őiirleriyle dile getiren bütün mecazî aşıkaların bu Őiir kitaplarının ruhu sıkılsa *"elemkârane birer feryad damlar."*

Bu elemlerden kurtulmanın tek çaresi, gönlünü fani dünyaya ve ondaki fani ve aciz mahbuplara kaptırmamak, dünyayı ahiretin tarlası ve İlâhî sanat eserlerinin bir sergisi olarak görüp o nazarla temaşa ve tefekkür etmek, yaratılan her Őeyi Allah namına, meşru dairede ve ebedî saadeti netice verecek Őekilde sevmektir. Böyle yapmayıp da, fanî varlıkları ebedî vehmederek seven kişi, onlardan ayrılığın elemi ni ancak feryatla dile getirecek; bu feryat ise ruha hiçbir teselli vermeyecek, kalbi kanatmaktan öte bir işe yaramayacaktır.